

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XI. Iac. Sadolet. S.R.E. Card. Christoph Madrucio Episc. Tridentino S.R.E.
Card. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

per naturam scientia, percipiendis naturæ consiliis exercita-
 re de deo, animum quem summis rationibus erudierat, pru-
 dentiamque quam maximam inde compararat, ab illis altissimis
 rebus, ad hæc inferiora tractanda agendaque transfulisset. Sed
 quæ ego te epistolam institueram scribere, ea autem crescit in vo-
 luntate. Proinde igitur faciam: regi & orabo & hortabor, ut (quod
 non voluerat) ita ad philosphiam animum tuum applices,
 ut hanc ex illa, nec aliunde vsquam, veram tibi laudem, veramque
 dignitatem acquiri oportere. Vale. Romæ, XII. Calend.
 Octob. M.D.XLVI.

X I

JAC. SADOLET. S. R. E. CARD. CHRIS-
 TOPH. MADRUVI Episc. Tridentino S. R. E. Card. S. P. D.

Ad eam amorem, quem antea erga te susceperam, & ad eam
 sollicitudinem quæ tuis plurimis magnisq; virtutibus à me
 tribuatur, non credibile est, quantum accesserit ex eis literis, qui-
 bus præsertim ad meas respondiisti: plenissimis amoris, officij, hu-
 miliæque elegantia: denique talibus, quales à doctissimo, & li-
 beralissimo, omnique dignitate & prudentia ornatisimo homi-
 ne debebant proficisci. Quibus ego certè ita sum delectatus, ut
 postulare non magis. Nam si diligi & probari à summis viris,
 hominum non inhumano solet esse iucundissimum, quid est in tuis
 literis, hoc quidem in genere, quod abs te mihi tributum non sit?
 Dicitur autè amantius scribi, quàm scriptum est, aut honorificen-
 tiam summi de me, quàm abs te est factum: Quanquam ego de iu-
 dicio tuo, quod tu de me facis, multum tibi remitto: de amore
 quidem nihil. Nam amari à te cupio, & volo: idque quàm maxi-
 me nec est quicquam quod mihi euenire possit optatius. In quo
 etiam contentus sum, ut merito id meo à te fiat. Non enim neque
 in amore, acque villo in officio tibi sum concessurus. Tanti verò
 fructus, quantum tuæ literæ declarant, neque postulo, neque me
 de amorem sic digni arbitror. Sunt in me fortasse vmbra aliqua
 virtutum magnis, quàm virtutes. Sed hæc tenues, & subobscuræ,
 nec illis vobis satis ductæ lineamentis: quas cum tantopere ipse
 agnosco, etiam, facis tu quidem quod natura tua, & candor ani-
 mi caritas postulat. Sed in eo bonitatem, & liberalitatem, & vir-
 tutem ipsam magis ostendis, quàm illustras meam. Quod enim me
 carere solo meo, tua opinione sententiaq; cõiungis, homine sum-
 ma eruditione, summa pietate, summa prudètia prædito: optasq;
 eam virtutem nostrum similes, si fieri possit, existere: quorum fide,
 operata, consiliis assistet Christianæ Reip. subueniatur: est qui-
 dem hoc & tuæ probitatis, ac religionis argumentum maximū: &

cuius opinionis, quam de me habes conceptam, indicium habes. Veruntamen scito, cum iamdiu sit, quod ego virum illum & admiror, nunquam me optare esse ausum, vt cum eo conarer: tantum sat mihi duxisse, si illius modo persequi vellet, procul obseruando atque imitando possem. Itaque habere & in vita, & in disciplina, & in omnibus forensibus, senatibus actionibus, duce ac magistrum. Quem quod tu quoque, tu diosè laudas & probas, periuicuum id mihi est: propriam eiuldem prestantis animi tui, de quo iamdudum loquor. Per enim cum paribus (vt est in proverbio) facile coniunguntur, mihi saepe in mentem venit optare, qualem vos ambo Christianam Rempub. esse cupitis, talis vt ea, si non hominum operadiuino tandem aliquando beneficio constitutur. In quo tanta toritas, & erga Deum religio, allaque complures animi laqueque virtutes, plurimum eidem Reip. profuturae sunt. Sed desatis. Ego quod mei iam priuati erga te officij est, & maximam gratias ago, habeoque, quod tantam, & tam beneuolam voluntatem erga me susceperis: & tibi vicissim spondeo atque polliceor, qui maiore cum fide, ardentiore studio, fideliori obsequia colat te & diligit, te non alium facile esse reperiturum, quod venerit vltus vt re ipsa declarandum sit, me tui cupidissimum fore per esse cognosces. Vale. Romæ, XIII. Calend. Februar. A. D. XLVI.

XII.

IAC. SADOLET. S. R. E. CARDIN.

Christoph. Madrucio S. R. E. Card. S. P. D.

CVM huc allatum esset, fratrem tuum Aliprandum, vincto clarissimum, diem suum obiisse: est ego quoque hoc nuntio grauiter eram perturbatus, quod & illius mortui virtus, & mea in te beneuolentia communem mihi eam calamitatem dicebat: tamen non alienum duxi amicitia esse & coniunctio nostra, quæ mihi venirent in mentem ad tuum dolorem lenandam, aliqua ad te perscribere. Non quod dubitarem, quin in ipso commodè & sapienter id fieri posset: sed quia fortasa dolore impræsentia impeditus, minus illa perspiceret. Acque tunc cum te ipsum absens intueor animo & contemplot, cum te virtute tua, de vlti rerum maximarum, de optimis artibus, quibus es egregiè & liberaliter instructus, cogito: vix video posse credere, te cedentem fortunæ oppugnationibus de statu discedere grauitatis tuæ. Rursus, cum mecum reputo quem virum amicitia, cuiusmodi tibi frater sit ereprus, quo è quam in signi lumine atque ornamento orbatam sit domus & familia tua: cogor ignoscere be-